

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาอุปสงค์ของการเรียนกว่าวิชาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนี้ จะเป็นการศึกษาวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis) เป็นการอธิบายถึงรายละเอียดต่างๆ ได้แก่ การนาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อความต้องการเรียนกว่าวิชา

การศึกษาพฤติกรรม ค่านิยม เหตุผล และทัศนะที่มีต่อการเรียนกว่าวิชา โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ได้แก่ logistic regression ความถี่ ร้อยละ

การเข้าเรียนกว่าวิชาของนักเรียนเป็นเพราะการเรียนกว่าวิชามีประโยชน์ คือ ได้เรียนกว่าวิชาแล้วทำให้เกิดความสุขที่ผลการเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจและความพอใจ ครอบครัวหรือผู้ปกครองพยายามจะให้ได้ประโยชน์สูงสุด (maximize utility) โดยมีงบประมาณจำกัด (subject to budget constraint) การจะเข้าเรียนกว่าวิชาจำนวนกี่วิชาหรือกี่แห่งกี่ชั้นอยู่ กับงบประมาณของครอบครัว(budget constraint) ค่าเรียนกว่าวิชาในตลาดกว่าวิชา การวิเคราะห์เหล่านี้จะใช้ทฤษฎีการเลือกซึ่งเหตุผล (choice theory) เพื่อนำไปวิเคราะห์อุปสงค์ การวิเคราะห์พฤติกรรมของการเข้าเรียนกว่าวิชา

พฤติกรรมซึ่งเหตุผล (rational behavior) ของมนุษย์เราสามารถอธิบายได้ว่า มนุษย์ มีพฤติกรรมที่เลือกวิถีทาง (means) ที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่ดีในปัจจุบัน (end) สุดท้ายของตน โดยมีเหตุผลเป็นบรรทัดฐาน (normative) ของความคิดดังกล่าว ดังนั้น ความสามารถที่จะล่วงรู้ความคิดซึ่งเหตุผลของบุคคลจึงเป็นประโยชน์ต่อการอธิบาย (explanation) ทำนาย (prediction) และพรรณนา (description) ถึงพฤติกรรมการเลือกซึ่งเหตุผลของมนุษย์ การเลือกซึ่งเหตุผลของบุคคลจะมีพื้นฐานอยู่บนความสัมพันธ์ระหว่างการเลือก และการแสดงออกกับการคาดคะเน

การเลือกและการแสดงออกมีอยู่ 2 ประการ คือ

- 1) การแสดงออกถึงทางเลือกขึ้นเป็นผลมาจากการความเป็นเหตุเป็นผล (rational) ซึ่งเรียกว่า “การอ้างเหตุผล” (behavioral rationality)
- 2) สภาวะทางจิตใจ (mental state) หรือคุณลักษณะของบุคคล

การคาดคะเน มือญี่ 2 ประการ คือ

- 1) การคาดคะเนผลที่จะตามมาในอนาคต
- 2) การคาดคะเนเกี่ยวกับคุณค่าของผลที่จะได้รับในอนาคต

ดังนั้น ก่อนที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกการทำสิ่งที่ต้องลงทุนเพื่ออนาคตของตนเองหรือครอบครัว แล้ว เขามักจะมีเหตุผลที่มีการวินิจฉัยถึงการได้รับผลตอบแทนสูงสุดในอนาคต (maximizing benefits) ก่อนที่จะมีการลงทุนในกิจการนั้นๆ (เกตุமณี มากมี, 2536 : 28-29 ; อ้างอิงมาจาก Barry,Harsany,et al. 1988.)

2.2 สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิเคราะห์อุปสงค์ของการเรียนกวิชา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนี้ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

วรรณetro พลภานุมาศ (2541) ได้ศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลการเรียนภาค-วิชา ของนักเรียน 17 จังหวัดภาคเหนือ เพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่เรียนภาควิชาสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนร้อยละ 69.5

2. ค่าใช้จ่ายในการเรียนภาควิชาโดยเฉลี่ย 8,740 บาทต่อหลักสูตร

3. เมื่อทดสอบความแตกต่างของการเรียนภาควิชาและไม่เรียนภาควิชา โดยวิธีสถิติ

ไคแสควร์ ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 แล้ว พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนภาควิชาของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างการวิจัยมี 5 ปัจจัย คือ

- เพศ เพศหญิงมีการเรียนภาควิชามากกว่าเพศชาย
- ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม นักเรียนที่มีระดับการเรียนสูงจะมีการเรียนภาควิชามากกว่านักเรียนที่มีระดับการเรียนต่ำ
- คุณสมบัติของการสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนที่ให้คุณสมบัติมีผลลัพธ์จะมีการเรียนภาควิชามากกว่านักเรียนที่ให้คุณสมบัติไม่มีผลลัพธ์
- วิธีการสอบคัดเลือก นักเรียนที่ผ่านการสอบคัดเลือกโดยวิธีโอนทรานซ์จะมีการเรียนภาควิชามากกว่านักเรียนที่ผ่านคัดเลือกโดยวิธีพิเศษหรือโควต้า
- ระดับรายได้ของบิดามารดา นักเรียนที่บิดามารดาไม่รายได้สูงจะมีการเรียนภาควิชามากกว่านักเรียนที่บิดามารดาไม่รายได้ต่ำ

ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการเรียนการดูแล สาขาวิชาของนักเรียนสายวิทยาศาสตร์และสายศิลปศาสตร์มีการเรียนการดูแลไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่สอบเข้าในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและกลุ่มสาขาวิชาสังคม – มนุษยศาสตร์มีการเรียนการดูแลไม่แตกต่างกัน

4. ผู้ให้คำแนะนำในการเรียนการดูแลส่วนใหญ่เป็นเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 57.5 ของผู้แนะนำในการเรียนการดูแล

สายบิ๊ต ลิลิต (2537) ได้ศึกษาถ่ายทอดความรู้ทางวิชาชีพ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกโรงเรียนการดูแล ซึ่งได้แก่หลักสูตรเนื้อหาวิชาการ โดยเฉพาะการแนะนำวิธีการแก้ปัญหาโจทย์ การเมริบเทียบราคาก่าเฉลี่ยวันโดยเปรียบเทียบกับโรงเรียนการดูแลอื่น มีความสำคัญมากกว่าการจ่ายค่าเรียนเป็นรายเดือนหรือการจ่ายค่าเรียนแบบผ่อนชำระ ทำเลที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชน มากกว่าการจราจรไม่ติดขัดหรือการมีที่จอดรถที่สะดวก การแนะนำโรงเรียนการดูแลจากเพื่อนและรุ่นพี่ ผลมากกว่าการแจกใบปลิว แผ่นพับ หรือการโฆษณาโดยป้ายโฆษณา คิดเป็นร้อยละ 57.5

2. กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาดของโรงเรียนการดูแลมัธยมศึกษาตอนปลาย ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 4 ด้าน

(1) ด้านบริการหรือผลิตภัณฑ์ ผู้ประกอบธุรกิจเน้นเป็นอันดับหนึ่งในเรื่องหลักสูตรเนื้อหาวิชาการ ซึ่งตรงกับปัจจัยที่นักเรียนให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คือ เรื่องเทคนิคหรือแก้ปัญหาโจทย์ ซึ่งอยู่ในเรื่องของหลักสูตรเนื้อหาวิชาการ เช่นกัน แต่อันดับที่สองผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญกับห้องเรียนปรับอากาศ และอันดับสามเป็นเอกสารประกอบการเรียน ในขณะที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ให้ความสำคัญการบริการทดสอบความพร้อมก่อนการสอบจริง เป็นอันดับสอง และอุปกรณ์และสื่อการสอนทันสมัยเป็นอันดับสาม

(2) ด้านราคาค่าเล่าเรียน ผู้ประกอบธุรกิจเน้นเป็นอันดับหนึ่งในการตั้งราคาค่าเล่าเรียน โดยคำนึงถึงบริการและคุณภาพ อันดับสองเป็นค่าเล่าเรียนจากต้นทุนการดำเนินงาน และอันดับสามการจ่ายค่าเล่าเรียนเป็นรายเดือน ในขณะที่นักเรียนจะให้ความสำคัญค่าเล่าเรียนโดยเปรียบเทียบกับโรงเรียนการดูแลอื่นเป็นอันดับหนึ่ง การจ่ายค่าเล่าเรียนเป็นรายเดือนเป็นอันดับสอง และการจ่ายค่าเล่าเรียนโดยสามารถผ่อนชำระได้เป็นอันดับสาม

(3) ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน ผู้ประกอบธุรกิจได้เน้นเป็นอันดับหนึ่ง คือ การอยู่ใน

แหล่งชุมชน ตรงกับปัจจัยที่นักเรียนให้ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง คือ การอยู่ในแหล่งชุมชน เช่น กัน แต่อันดับที่สองผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญ การที่นักเรียนไปมาสะดวก และอันดับสาม เป็นการจราจรไม่ติดขัด ในขณะที่นักเรียนให้ความสำคัญการจราจรไม่ติดขัดเป็นอันดับสอง และ การมีที่จอดรถสะดวก เป็นอันดับสาม

(4) ด้านการส่งเสริมการตลาด ผู้ประกอบธุรกิจเน้นเป็นอันดับหนึ่ง คือ การประชาสัมพันธ์โดยเพื่อนหรือรุ่นพี่แนะนำ อันดับสองการโฆษณาโดยการแจกใบปลิวหรือแผ่นพับ ตรง กับปัจจัยที่นักเรียนให้ ความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง และอันดับสองเช่นกัน แต่อันดับสาม ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญการแจ้งสถิติ นักเรียนที่เรียนกว่าวิชาแล้วสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ในขณะที่นักเรียนม้อยมีศักยภาพดอนปลาย ให้ความสำคัญ การโฆษณาโดยป้ายโฆษณา หรือค้าขาย เป็นอันดับสาม

3. กลยุทธ์การตลาดสำหรับการจัดการธุรกิจบริการของ Philip Kotler ซึ่งธุรกิจ บริการจะใช้เฉพาะส่วนประสมทางตลาดไม่เพียงพอ ต้องใช้เครื่องมือเพิ่ม คือ

(1) การตลาดภายนอก ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญต่อการเลือกสรุปคลากรที่มี หักษะ และประสบการณ์เป็นอันดับหนึ่ง ความมีมนุษย์สัมพันธ์เป็นอันดับสองและความบุคลิกภาพเป็นอันดับสาม เพราะบุคลากรเป็นผู้สร้างภาพพจน์ของธุรกิจ

(2) การสร้างคุณภาพการบริการ ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญต่อการมีประสบการณ์ และชำนาญในการสอนเป็นอันดับหนึ่ง ความมีน้ำใจและเป็นกันเองเป็นอันดับสอง และ การสร้างการบริการให้ nerve อีกด้วย ความมีน้ำใจและเป็นกันเองเป็นอันดับหนึ่ง ความมีน้ำใจและเป็นกันเองเป็นอันดับสอง และความบุคลิกภาพเป็นอันดับสาม

(3) การทำให้บริการแตกต่างจากคู่แข่ง ผู้ประกอบธุรกิจให้ความสำคัญต่อการให้ข้อมูลในการสมัครสอบในสถาบันต่าง ๆ เป็นอันดับหนึ่ง การบริการแนะนำทางการศึกษา เป็น อันดับสอง และการจัดโครงกรรบรองผลการเรียนสอบไม่ได้ยินดีคืนเงิน เป็นอันดับสาม

ภาวนี ศรีสุขวัฒนานันท์และคณะ (2532) ได้ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ “การ ประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษากับบุคคล-ศึกษา” โดยได้ทำการวิจัยศึกษาปัญหาการเรียนกว่าวิชาของนักเรียนมัธยมศึกษา การสร้างสังคมของนักเรียนที่สอบ แข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยได้ และการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัย

ผลจากการศึกษาวิจัยแสดงให้เห็นถึง

1. ลักษณะพื้นฐานของผู้เรียนกว่าวิชาและไม่เรียนกว่าวิชา

มีนักเรียนผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นผู้ที่ผ่านการกว่าวิชามาแล้วเป็นส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 66.7 ซึ่งในจำนวนนี้เป็นหญิงร้อยละ 55.5 และเป็นชายร้อยละ 44.5 โดยมาจากครอบครัวที่บิดาเป็น

เกษตรกรน้อยที่สุด คือร้อยละ 38.1 ในขณะที่มาจากครอบครัวประเภทอื่น เช่น ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชน เจ้าของกิจการ จะมีถึงร้อยละ 60 - 70 ผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีร้อยละของการเรียนกว่าว่าผู้ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้สูงกว่า และนักเรียนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครกว่า半數นักเรียนในส่วนภูมิภาค

2. ความสอดคล้องของเนื้อหาในการเรียนกว่าวิชา

ผู้กวดวิชา มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาที่กวดวิชา มีความสอดคล้องกับหลักสูตรที่เรียนอีกทั้งยังก่อให้เกิดความพึงพอใจและความมั่นใจในการสอบมากขึ้น

3. ลักษณะการกวดวิชาและการลงทุน

สาขาวิชาที่นิยมเรียนกว่าวิชา กันมาก 3 ลำดับแรก คือ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ในด้านการลงทุนส่วนมากเสียค่าใช้จ่ายในการเรียนกว่าวิชาอยู่ระหว่าง 500 – 2,000 บาทต่อหลักสูตร การใช้เวลาในการกวดวิชาใช้เวลาเรียนสัปดาห์ละ 3 – 4 ชั่วโมงมากที่สุด โดยส่วนมากถึงร้อยละ 47.3 ผู้กวดวิชาจะเลือก กวดวิชาเฉพาะภาคฤดูร้อน และส่วนมากประมาณร้อยละ 40 ใช้เวลาในการเดินทางไปยังสถานที่ กวดวิชา เป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

เหตุผลที่เรียนกว่าวิชาและผลของการเรียนกว่าวิชา คือ ต้องการให้เข้าใจวิชาที่จะต้องสอบคัดเลือกดังนี้ มีร้อยละ 51.6 เป็นการใช้เวลาว่างทบทวนวิชาที่เรียนมา ร้อยละ 46.6 อาจารย์สอนกว่าวิชา มีเทคนิคการสอนดี ร้อยละ 38.2 และอาจารย์ กวดวิชา แนะนำวิธีทำข้อสอบได้ดี ร้อยละ 23.8